

117/

! [ind. pr. 3 tus]

tossir v. intr. L'expel·lir d'una
manera violenta i sorollosa
l'aire dels pulmons, que ten-
den a arri·a a anar cap a
la boca allò que obstrueix o
irrita les vies respiratòries;
tenir o patir tos.

tossol m. Liplanada
al cim d'una muntanya

tossoló m. Cop que hom es
dona al cap

tossudament adv. Amb
tossuderia